

noi în clocotul patetic al adevărului uman. — pentru a le mulla astfel conștiințele.

Dacă sînt adevărate cele de mai sus, atunci, pentru exexcitarea actului nostru artistic, sîntem îndatorati la străduința de a împleni condițiile de lucru pe care le poate oferi, la un moment dat, o instituție sau alta, cu aspirația continuă și fermă spre o max'mă profesionalitate. Avem în această împrejurare și dreptul și datoria de a respinge improvizatia și indolența în organizarea muncii noastre, de a revendica în sinul propriei noastre sfere de muncă o atmosferă veritabilă de creație. Și aceasta nu numai pentru demnitatea noastră profesională, ci mai ales pentru cei cărora ne adresăm.

Ion Marinescu

LIBERTATEA DE A CONSTRUI

Croniciari harnici și migăloși, mulți dintre ei pierduți în negura anilor, au consemnat cu vie participare toate bucuriile și toate tristețile unui popor în aprigă dispută cu vitregiile timpurilor. Din filele hrisoavelor, grele de fațte, se desprinde istoria unui popor cu tot ce e în el lumină și năzuință, iubire și frumusețe,

Dar fila cu litere de aur care vine să se adauge în mod firesc la istoria poporului român se scrie astăzi. E o cronică a hărniciei, a muncii, a dorinței de libertate și de pace.

Documentele celui de al X-lea Congres al Partidului Comunist Român poartă pecetea rigorii științifice, pentru că sînt elaborate științific și cu o deplină cunoaștere a faptelor, subliniază cu îndreptățită mîndrie succesele și jalonează cu clarviziune viitorul economic, social și spiritual al României.

O cronică a prezentului și deopotrivă a viitorului.

O astfel de cuprindere a tuturor domeniilor vieții noastre social-economice și cultural-științifice, o atît de temeinică fundamentare a elementelor de perspectivă, în strînsă legătură cu realizările actuale, dau măsura capacității excepționale a partidului de a înțelege și de a dirija procesul istoric al edificării socialismului în România. Succesele teatrului românesc obținute de-a lungul anilor se plasează pe aceeași linie. Ele sînt urmarea operei de construire a unei mișcări teatrale, în prealabil gîndite, organizate și îndrumate de partid. Fără această călăuză permanentă, fără condițiile create de statul socialist, nu era de conceput înflorirea artei noastre scenice.

În noile documente, partidul nostru consideră că făuritorilor de artă și literatură din țara noastră le revine datoria de a rămîne cu fermitate sporită, consecvent, mesagerii spiritualității poporului nostru; ne cheamă să exprînm prin opere originale, autentice, specificul societății socialiste. E dovada înaltei încrederi și prețuirii ce ne-o acordă, nouă, tuturor celor ce slujim frumosul și adevărul prin frumos.

Trăim un moment grandios din istoria poporului român. De acest tulburător sentiment sîntem pătrunși și

In Ada din „Passacaglia” de Titus Popovici, regia Liviu Ciulei (Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”)

noi, oamenii de teatru. Avem de aceea conștiința greiei dar și nobilei răspunderi ce ne revine, ca unora ce trăim în acea parte a lumii în care omul, eliberat pentru totdeauna de robie, și-a câștigat ca artist libertatea, nu numai de a exprima năzuința spre o viață cu adevărat umană, dar și mai ales aceea de a contribui efectiv, prin creația sa, la construirea ei. A fi contemporan înseamnă pentru noi tocmai această prezență în epocă, tocmai această responsabilitate față de ea.

Ileana Predescu

UN ARC DE TRIUMF AL DEMNITĂȚII

Realizez acum, după cel de al X-lea Congres al Partidului Comunist Român și în preajma marii aniversări — a douăzeci și cincea — a eliberării patriei de sub jugul fascist, concretețea versului unui poet vizionar:

„Trăim în miezul unui ev fierbinte...”

Caut să-mi apropiez înțelesurile multiple și profunde ale lucrărilor Congresului; îmi dau seama de semnificația lor înaltă, cuprinzătoare, lucid analitică, de temeiul istoricește optimist care aureolează prin ele, acest sfert de veac unic în istoria poporului român. Toate marile succese obținute în aceste două decenii și jumătate sînt rodul muncii și gândirii întregului nostru popor care a urmat cu încredere, entuziasm și cu devotament partidul comunist.

Mersul neabătut al poporului român pe calea socialismului, victoriile sale epocale în fărîmarea viciei noi, alcătuirii coordonate ale acestui ev fierbinte, probecază justetea liniei politice a partidului nostru, capacitatea sa de a conduce procesul de transformare revoluționară a societății, aplicînd creator, la condițiile țării noastre, adevărurile generale ale marxism-leninismului.

Ca oameni de artă, am trăit în acești douăzeci și cinci de ani o pasionantă experiență intelectuală, morală și artistică, experiență care este departe de a-și fi epuizat semnificațiile. Și dacă astăzi oricare om al muncii are sentimentul plener că este cu adevărat stăpin al destinului său și al destinului țării, acest lucru se datorește faptului că partidul nostru își realizează rolul său de conducător în societate „nu în mod declarativ, nu prin metode administrative, de comandă, ci prin linia sa ideologică și politică, creatoare, marxist-leninistă, prin activitatea politică și organizatorică intensă a organelor și organizațiilor de partid în toate domeniile, prin munca desăvîrșită pentru ridicarea conștiinței socialiste a maselor, prin legătura strînsă cu clasa muncitoare, țărănească, intelectualitatea, cu întregul popor”.

Bilanț și perspectivă, documentele Congresului sînt adevărate itinerarii pe calea progresului, și ele conțin substanța încrederii și optimismul nostru în destinele României moderne, socialiste. Ele alcătuiesc laolaltă majestuosul arc de triumf al fermității și demnității, sub care trecem cu fruntea sus „în miezul unui ev fierbinte”.

Irina Răchilean www.sic.ro

Alături de Florin Piersic (Val Xavier) în „Orfeu în infern” de Tennessee Williams, regia Moni Gheerter (Teatrul Național „I. L. Caragiale”)

